

Kasa — tussid ka temma sanna peäle wiis
meest, kes lakkid; ja nemmad said, ühhe
pitka kōit möda, mis laewa poolt nende
wasto sadeti, senna, ja toit seält kahhesa
meest mäele.

Ugga nūūd ei julgend ükski temmaga
taggasi kallada, ni wägga se nende ello
peäle olli hakkand. Ei muud nou siis
meie Kōstrite, kui et ta sedda pitka kōit,
mis teise otšaga laewa kōlge jänud, ma
kōlge kōmitas, ja üksi aino pati laks, isse
ennast, sedda kōit möda, laewa pole tom-
bades, senni kui ta jälle senna sai — ja
seddawisi toi ta 37 inimest surma suust
wōlja. Ja, ilka peäle katšitud obbiga todi
mōllematte laewadest 37 Kassaakat ja 18
laewameest randa.

Kōrge wōis selle Kōstri motte ollema ol-
nud, kui ta need peästetud ennese ümber
nāggi — juur kui üks Jummalā ingel sei-
sis ta seäl — ja meie Keiser Aleksander
ja Temma Abdikaja Elisabet näitsid illes,

mis nisugguse mees maksab. Eest Keisri
Proua lakkitas temmale kōhhe esimeese
mele heaks ühhe kuld tosi. Ja siis lakkis-
tas Keiser temmale ühhe au-rahha, mis
25 kuldpenningit peab, ja au-paela kōl-
ges kōmitand on, ning tuhhat rubla, ühhe
helde kirjaga. Selle au-rahha ühhel po-
sel seisab Keisri ennese Kuio, ja teisel polel
need sansad: „sel Kassaakaatjal.“

Meed tuhhat rubla ni hästi, kui se au-
rahha ollid Kurama Kubberneri Herrā
kätte lakkitud, et temma neid selle Kōstrite
pidi andma. Sepārrast kutsuti jis sedda
Kōstrit Mito linna, Kubberneri ette. Ja
kei tubba olli seäl illemid tōis, kui ta
omma halli tallopoia kuega senna siise as-
tus. Ugga et ta kōl esimeest kōrda seäl
linnas olli, ja nisugguse kōrget seiti eila-
des enne ei näind, sejis ta siiski seäl ni-
samma priiskeste ja ilmakartmata, nago
ollets ta jälle merre peäl olnud, nāddalissi
aitmas.